

Koleda - Maxa, Martin

Bílý květy,
pro tebe, krásko, do oken
bez palety,
vysázela zima.
Nejspíš chtěla, aby se kvítím ledovým
provoněla svatou nocí, co já vím,
není noc jako noc, co já vím.

Padá hvězda a bílý vločky sněhový
z tváře města kradou, bez nadsázky,
všecky vrásky.
Všecko tu zkrátka smaže sních.
Každá cesta má už make-up ledový, ledový...

Tajná přání jsou jak ty vločky sněhový,
co se v dlani v mokrou kapku změní.
Po setmění zářivý stromky přemění čtyři stěny
v kouzelný krám,
kdo ví proč, mám takový tušení,
proč jen vím, že se tvý tajný sny vyplní...

K ránu sněží, jen meluzína ztrácí hlas.
Už jen stěží pustí se do koledy.
Tak jsem tedy po celém domě svíčky zhas'
a teď, z peřin, dívám se,
jak ti v oknech mráz vykouzlil květiny,
jak ti mráz vykouzlil ledový květiny...